´Quan actuo a Catalunya visc unes nits molt boniques, de molta màgia i molt ´duende´´

´Quan actuo a Catalunya visc unes nits molt boniques, de molta màgia i molt ´duende´´

Cantant, compositora i actriu. En la seva cita anual amb Costa Brava, Rosario Flores pujarà aquesta nit a l'escenari del Festival de Peralada per presentar el seu últim treball discogràfic, que ha titulat amb el seu propi nom: "Rosario". La cantant madrilenya tornarà a aquest espai de luxe després de la seva actuació en el 25è aniversari del Festival, l'any 2011.

ROSER ALBERTÍ GIRONA

Quin tipus de concert oferirà aquesta nit a l'escenari del Festival Castell de Peralada?
Com acostumo a fer sempre, oferiré un repàs dels meus temes més populars, com Qué Bonito, Mi gato, Sabor, sabor, Cómo quieres que te quiera ... les cançons que volen escoltar els espectadors que em vénen a veure. A més, considero que el millor públic que tinc és el català, perquè cada vegada que vinc a actuar em treuen les entrades de les mans. Els estic molt agraïda i sempre em fa molt contenta cantar a Catalunya perquè em tracten molt bé i gaudeixen moltíssim amb la meva música.
El públic català sap gaudir i entendre la seva rumba catalana i l'estil flamenc?
Sí, frueixen moltíssim de la meva rumba catalana i de les balades. La veritat és que és un públic molt exquisit i això fa que també em facin gaudir a mi, perquè vénen i se saben les lletres de les cançons. Quan actuo a Catalunya visc unes nits molt boniques, de molta màgia i molt de duende.
Considera que és la veu de la rumba catalana?
No, això és parlar de paraules majors. La rumba catalana va ser primer del meu pare Antonio González El Pescaílla, que va ser, de fet, qui va inventar la rumba, i després van venir Peret i tots els altres... jo només sóc una conseqüència de la rumba catalana del meu pare i de tota la música que vaig escoltar durant la meva joventut. Per això també sóc molt gipsy-funky, una gitana funky a qui li agrada introduir baixos negres i guitarres funkeres a les cançons i barrejar tota la música que em va tocar viure durant la meva vida amb el flamenc que escoltava a casa.

El seu últim treball discogràfic s'anomena com vostè, Rosario. És el més personal de tota la seva carrera artística?
No... vaig pensar que a aquest disc li posaria Rosario perquè mai havia titulat cap dels meus àlbums amb el meu

nom. A més, estic molt contenta amb aquest CD perquè totes les cançons les he tret del cor, són molt meves i les gaudeixo molt sobre l'escenari. Són molt Rosario. Per això em va agradar anomenar-lo Rosario, però no per res més en especial.
I de totes aquestes peces fetes des del cor, n'hi ha alguna que tingui per a vostè més valor o significat?
No, perquè totes són cançons meves, són una mica com els teus fills i totes ocupen una petita part del teu cor. Sí que és veritat que hi ha cançons més boniques que d'altres, que et poden agradar més o donar-te més que la resta, però en realitat m'agraden molt totes.
En aquest àlbum hi ha un tema que s'anomena Rumba americana. Creu que existeix una rumba americana?
(Riu) No, no crec que existeixi una rumba americana. Jo crec que cadascú de nosaltres té la seva pròpia rumba. Hi ha rumba a tot arreu. Però per mi era una forma d'explicar el que passa a Miami, on existeix un moviment amb moltíssims artistes i molt de flamenc. Allà es fusionen tots els ritmes, totes les rumbes, totes les salses... tot el que és llatí, allà es mescla. Cadascú de nosaltres porta les seves arrels, però tot i així ens anem acoblant als sons urbans que van sorgint, i amb aquesta cançó volia explicar tot aquest moviment que és viu a Miami que és un lloc on hi ha molta creativitat i molts compositors, músics i artistes.
Vostè segueix publicant nous treballs i omplint concerts tot i la crisi que viu el sector cultural. En aquests anys, ha notat directament les conseqüències d'aquesta situació?
La notem de fa moltíssims anys, no és nou per la música, que està en crisi des de fa uns 10 anys, com a mínim. Seguim adaptant-nos a aquesta nova època i esperant una transició que permeti que es vengui la música d'una altra manera, amb altres formats. Mentrestant seguim cantant i ballant on es pugui i fruint sempre de la música, que és realment el que importa.
Cada any, ja sigui per actuar al Festival de Peralada o en altres festivals de renom, torna a la Costa Brava. És per vostè una cita obligada durant l'estiu?
Per a mi és un honor estar en aquest festival tan important (el de Peralada) que ha confiat en mi durant tants anys i la veritat és que em dóna trempera i força per cantar amb moltíssima il·lusió i amb moltes ganes de demostrar i gaudir del meu art amb tot el públic que ve a veure'm. És una de les gales més boniques en les quals participo i, a més, en aquest espai tan especial. I el públic de Catalunya sempre està amb mi i gaudim molt junts.
Té alguna assignatura pendent amb algun poble de la Costa Brava on encara no hagi pogut cantar?
La veritat és que he visitat bastants llocs, però és que m'agrada cantar a tot arreu. No tinc preferències. I la Costa Brava és preciosa així que allà on em volen, cap allà vaig.
Quins projectes té per al futur?
De moment gaudir del meu disc en directe i fer unes quantes gales a Espanya. Al setembre aniré a Amèrica i quan torni treballaré en les gales que surtin. Tampoc puc escollir gaire. Així que benvingut tot el que vingui i sobretot, a gaudir molt.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/08/13/actuo-catalunya-visc-nits-boniques/682948.html?utm_source=rss